

Arbejdslønnen er stegen. Muligheden for Opsparelse er stegen, Forsikringsvæsenet har taget Fart i Udviklingen, Skatteevnen er stegen, og endelig er det indenlandske Markeds Købeevne for Landbrugsprodukter stegen i meget betydelig Grad. Det tyske Værk ender derfor sine resumerende Betragtninger med de Ord: „Vi have vundet i økonomisk Styrke, i politisk Magt, i national Rigdom. Gid alt dette ogsaa efter Aarhundredskiftet yderligere maatte blomstre, vokse, udvikles“. Det er det, jeg saa gerne vilde have herhjemme, jeg vilde ønske, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller vilde se lidt mere smaat, lidt mere sandt paa Forholdene, end de gøre; jeg vilde ønske, at de ikke vilde se paa Teorierne, som kunne være smukke og gode, men se ned i de smaa Hjem og se, hvad Lykke de kunne skabe der med en passende Beskyttelse.

H. C. Hansen: Som almindelig bekendt og mange Gange omtalt, ogsaa i Dag, kan saavel de paa det foreliggende Toldlovsforslag opførte Positioner som de til dem stillede Ændringsforslag henføres til to forskellige Hovedgrupper, alt efter deres forskellige Karakter, enten af Beskyttelses- eller Finanssatser. Under Sagens Behandling i Landstinget i Fjor advarede den meget ærede 11te kongevalgte Landstingsmand (H. N. Hansen) mod at gøre Beskyttelsesspørgsmaalet til et Hovedpunkt; det ærede Medlem anbefalede særlig at tage dette Spørgsmaal med Lemp. I Modsætning til den nævnte ærede Landstingsmand forekommer det mig, at det netop er Beskyttelsesspørgsmaalet, som i dette Tilfælde bør være Hovedspørgsmaalet, at det netop er Beskyttelsesspørgsmaalet, som i særlig Grad har Krav paa Lovgivningsmagtens Interesse og allernøjeste Overvejelse, idet vi gennem denne Lovgivning paa Erhvervslivets Omraade skifte Sol og Vind mellem den allerstørste Del af Statens Borgere. Med Beskyttelsen skaber man som bekendt et Privilegium, ifølge hvilket visse Individuer af Samfundet inddrage store Værdier paa det øvrige Samfunds Bekostning. Hvor stort et Beløb der her i dette Tilfælde er Tale om, derom har en paa dette Omraade saa indsigtfuld og kompetent Dommer som den ærede 1ste Landstingsmand for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) ved forskellige Lejligheder udtalt sig temmelig bestemt og klart. Jeg tror, at det ærede Medlem i Dag nævnede et Beløb af 23 Mill. Kr., men ved Toldlovsforslagets 1ste Behandling her i Tinget

i næstførrige Samling udtalte det ærede Medlem sig temmelig udførlig og forsigtig om dette Spørgsmaal; han erkendte, at det var vanskeligt at komme til Klarhed derover, idet vi ingen Industristatistik havde; han erkendte, at det var vanskeligt, fordi ikke hele Tolden i alle Tilfælde udnyttedes, og det ærede Medlem vilde derfor være yderst forsigtig; men han var overbevist om, at han ikke gik for højt, naar han anslog det Beløb, hvormed Toldbeskyttelsen udnyttedes her i Landet, til 20 Mill. Kr. Det er altsaa forholdsvis meget store Beløb, som paa Grund af Beskyttelsestolden glide direkte fra enkelte Samfundsmedlemmers Lommer over i andres uden at komme i nogen som helst Berøring med Statskassen. Naar der her i dette Ting ved forskellige andre Lejligheder med en vis fornem Indignation har været Tale om Gaver til enkelte Samfundsklasser, tror jeg ikke, der i noget Tilfælde med større Berettigelse kunde tales om Gaver end netop i dette Tilfælde. Jeg kan derfor kun slutte mig til de to ærede Medlemmer af Mindretallet her, som have erklæret, at de vilde stemme imod alle de Ændringsforslag, som sigte til at forhøje Beskyttelsestolden. — Hvad nu den anden Gruppe, de finansielle Toldsatser, angaar, er det jo sagt, at de ubeskyttede Erhverv gennem de store Nedsættelser, der foretages der, skulde erholde nogen Erstatning for det, de udrede paa den anden Gruppe. Jeg tvivler om, at det er Tilfældet; jeg tror snarere, at det modsatte er Tilfældet. Ifølge det Forslag, som blev fremlagt af Regeringen i Oktober 1898, vilde Nedsættelserne paa følgende 6 Varegrupper: Farvestoffer, Kul, Metaller, Kaffe, Ris og Petroleum andrage ca. 6 Mill. Kr.; men af disse andrage de 3 førstnævnte, Farvestoffer, Kul og Metaller, Nedsættelser paa ca. 3 Mill. Kr., og det er jo Varer, som næsten udelukkende eller i alt Fald hovedsagelig bruges af Byerhvervene, altsaa den Befolkning, som i særlig Grad har Fordel af Beskyttelsestolden. Paa den anden Gruppe af de 6 nævnte Varesorter vilde der efter dette Forslag den Gang blive givet en Nedsættelse af omtrent 3 Mill. Kr., men jeg tror ikke, at disse tre Varegrupper, Kaffe, Ris og Petroleum, i højere Grad bruges paa Landet end i Byen. Nedsættelsen heraf vilde altsaa omtrent i lige Grad komme Land og By til gode. Jeg kan derfor ikke indse, at der, selv om dette Forslag skulde blive vedtaget, gennem Nedsættelser af Finanstolden skulde være ydet noget Vederlag til vore ubeskyttede Er-